

Sygn. akt II CSK 49/14

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z wniosku H. Z., M. Z., R. Z. oraz X. Y.
przy uczestnictwie [...] "G. [...]" Spółki Akcyjnej w W.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 lipca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w Z.
z dnia 10 lipca 2013 r., sygn. akt VI Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawców koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 120 (sto dwadzieścia) złotych.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną wniesioną przez uczestnika postępowania [...] „G. [...]” S.A. w W. od postanowienia Sądu Okręgowego w Z. z dnia 27 czerwca 2013 r. zmieniającego postanowienie Sądu I instancji poprzez podwyższenie wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu w sprawie z wniosku H. Z., M. Z., R. Z. i X. Y. o ustanowienie służebności przesyłu należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających uchybienia, lecz ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej, implikuje poddanie jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów, kwalifikujących ją do przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Oparcie wniosku na przesłance oczywistej zasadności skargi kasacyjnej obliuguje skarżącego do wykazania niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka (prima facie) bez konieczności pogłębionej analizy, sprzeczności wykładni lub zastosowania prawa materialnego lub procesowego z brzmieniem przepisów lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. nie publikowane postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08).

Zdaniem skarżącego oczywista zasadność wniesionej skargi kasacyjnej polega na tym, że ustalone przez Sąd wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu jest za wysokie i prowadzi do nieuzasadnionego wzbogacenia właścicieli obciążonego gruntu. Skarżący nie zawarł jednak w skardze wyodrębnionego wyводу prawnego wskazującego, w czym przejawia się „oczywistość” naruszenia skonkretyzowanych przepisów prawa materialnego lub procesowego (por. nie publikowane postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 5 września 2008 roku, I CZ 64/08, dnia 19 grudnia 2001 roku, IV CZ 200/01, z dnia 9 czerwca 2008 roku, II UK 37/08), tak więc w istocie wskazana przesłanka nie zachodzi.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c.. orzeczono jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego na rzecz wnioskodawców, którzy wnieśli w terminie odpowiedź na skargę kasacyjną, orzeczono na podstawie art. 98 i art. 99 w związku z art. 108 w związku z art. 398²¹ k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.